

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

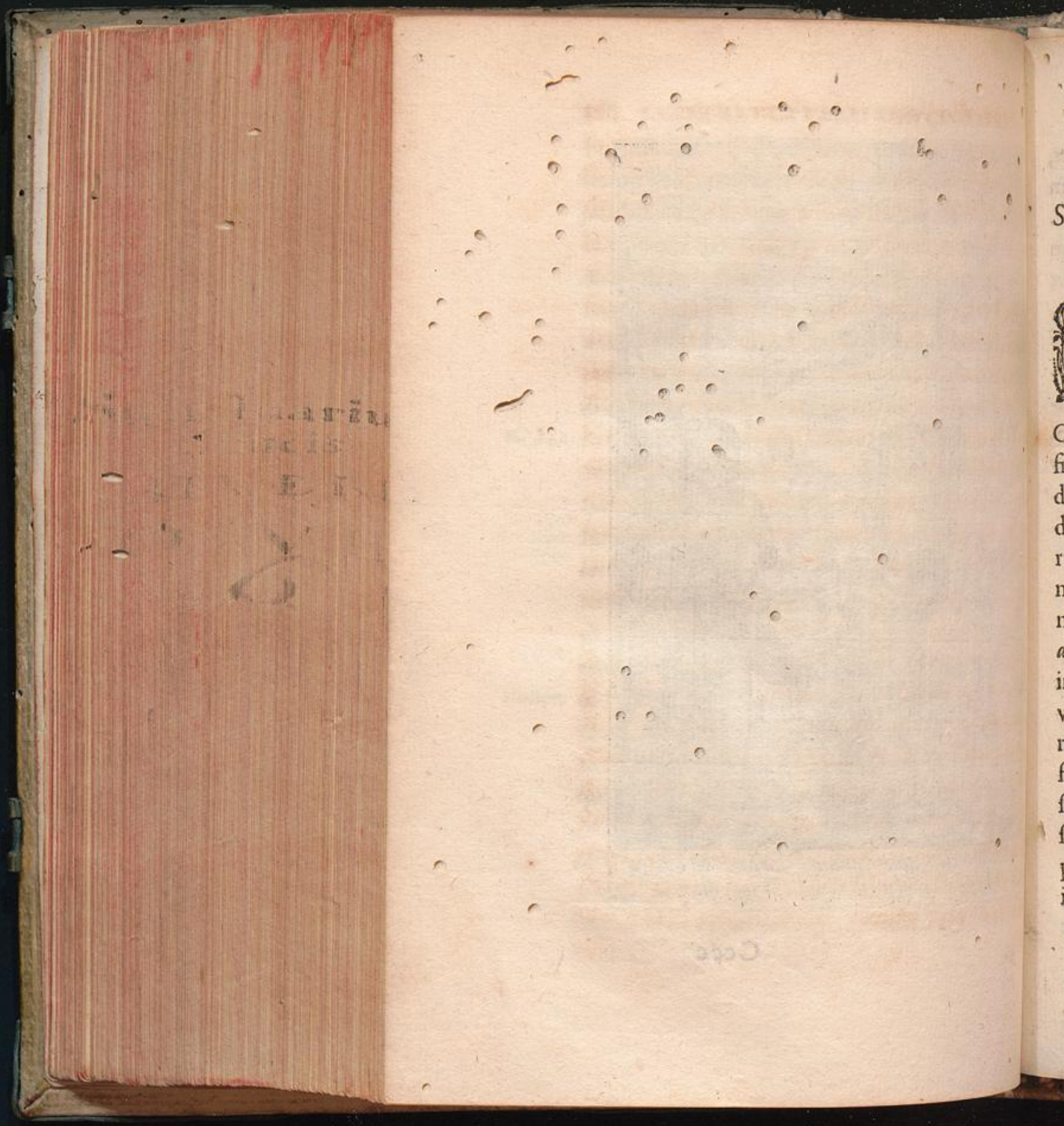
Emblematica Imago LXIII. S. Iulie Virginis Crucifixæ Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

*Clælia cęset eques animos iactare viriles :
63. Iulia si certet, illa pedes tris erit.*

Cccc

S.
C
fi
di
de
ru
n
m
de
in
v
ri
fi
fa
P
i

EMBEEMATICA IMAGO LXIII.
S. IVLIAE VIRGINIS CRUCIFIXÆ
EXPLICATA.

CVM Vandali Carthaginem per tyrannidem occupassent, IVLIA virgo ad Corsicam insulam deducta est. Nautas cum IVLIA venientes Felix tribunus negare CHRISTVM coëgit; coëgit & IVLIAM, quæ tamen fida ac fidelis perstitit: quam ob causam alapis cæditur, crinibus laniatur, vulneribus afficitur, & tandem cruci affigitur. Nautæ circa fidem naufragaerunt: at IVLIA nullum passa est fidei naufragium; nauem suam in tuto posuit, & portum cepit. Fortis mulieris typus navis est. *Facta est quasi navis institoris,* Prou. 31, *de longè portans panem suum.* Nemo est qui nesciat & 14. infitias eat, in laboribus & periculis nauem semper versari. Navis ortum suum à terra habet, si materiam eius consideres: in aliud elementum translata, fit peregrina in mari, & in mari semper versatur, semper peregrinatur, vndis quatitur, fluctibus quassatur, ventis agitur, tempestatibus obruitur, impingit in Syrtes, scopulis inhæret, naufragium etiam in portu sæpè patitur. Fortis mulier IVLIA, cuius

Cccc 2 ius

Martyrol.
Vluat.
Petre.
Natalis.

ius typus nauis est, quam secum in imagine præ-
& ostendit multis periculis expositam virginis
virtute sanctæ Crucis immunem fuisse, & eandem

*Sympatonia
Maria &
Iulia & r-
tificum il-
lusa vir-
ginitatis.
Pro. 31,
14.*

Regina cunctarum Virginum MARIA est, quæ
CHRISTVS pateretur, iuxta crucem ipsa stetit,
sanctam virginitatem sub umbra crucis custodit
ac custodiendam ostenderet. Illa, illa facta est, quæ
nauis insitoris, ad cuius exemplum nauem suam
LIA composuit atque portauit, maiori quidem
raculo, quàm est illud apud D. Augustinum lib.
de Ciuitate Dei cap. 16. *Nauim, qua simulacrum Ma-
rehebatur, multis hominum boumque conatibus inuolu-
lem redditam, vna muliercula zonâ alligatam ad sua pe-
cunie testimonium mouit & traxit.*

CRUX IVLÆ virginis, Crux status virginitatis.

Quamuis antiqua Susanna viro suo conu-
sore, ita se sanctè & castè gessit, vt eius
men virginitatem sonaret. Liliu sonat glori-
titulus & appellatio Susannæ, & liliu typus vir-
nitatis est, ac proinde scriptum legimus: *Sicut liliu
inter spinas, sic amica mea inter filias.* & rursus: *Ego
campi, & liliu conuallium.* Quanti laboris sit, vir-
nitatis nomen periclitari, vel ipsa Susanna testis

Cant. 2, 2.

Cant. 2, 1.

quæ cum à lasciujs senibus vim & violentiam in portuario patèretur, ingemuit & exclamauit: *Augustina* 1. m. r. i.
sunt mihi vndique. Et quidem, cum vetus ac senex, homo singulis virginibus adsit, ad lapsum vrgeat, & ad ruinam impellat, semper IULIA, semper Sufanna, semper lilium virginitatis vim patitur, ac Excitatio laborantis.
 semper necesse est clamare & drare: *Domine vim patior,* Isai. 3, 14.
responde pro me. Quapropter in illo libro quem ad sacras Virgines dedit Augustinus scribit: *Dominica virgo, ob extinguendas libidines, vel omnes lasciuia flammæ, ieiunijs & abstinentiæ debet operam dare, orationibus diu noctuque insistere, si cupit & laqueos diaboli insidiantis euadere, & ad promissa virginitatis præmia peruenire.*

Speculum appensum virginis IULIÆ, speculum humanæ infirmitatis & patientiæ.

NE despondeat æger animum, proponat sibi virginem IULIAM è cruce sua loquentem: Bono animo esto æger, per exilium ad patriam, per maria ego ad portum veni, & tu similiter venies. Pœna exilij infirmitas est, quam meditatio & contemplatio patriæ cælestis leuata & facilem reddit. Maris æstus morbus est, certa portus expectatio excitat nauigantem, animat laborantem. Post mole-

Excitatio
agrotan-
tis.

stam nauigationem gratior portus est, & post laboriosum exilium iucundior redditur patria. Bene Gorgorius 3. Parte Pastor. cap. 13. *Dicendum est agrorum celestem patriam suam esse credunt, necessario in locis illis res velut in aliena patiantur.* Morbos quidem ac labores in patria aliena patiebatur S. Catharina Senensis mortique iam vicina, sicut eius Historia narrat, cum videret Fratres de sua infirmitate morteque nimis sollicitos, instar alterius IULIAE erupit in hanc vocem: *Non debetis, filij charissimi, de meo tantum contristari, imò potius congaudere mecum: sed congaudetis mihi, quia dimitto locum poenarum, & in pace requiescendum in mari pacifico Deo aeterno.* Mare pacificum Deitatis, & Trinitatis mysterium, quod erat desiderio venerabili Annæ de S. Bartholomæo, & in eo requieuit ipso die sanctissimæ Trinitatis, cuius ad dictissima erat. Eo die feliciter nuper obiit chara materis Teresiæ filia, quæ & claret miraculis. Claret facta patens vna & altera prole, vna & altera Anna de IESU, & Anna de S. Bartholomæo, non sine cuius atque olim Esther *assumpsit duas famulas, & per vnâ quidem innitebatur, quasi præ deliciis & teneritudine corpus suum ferre non sustinens; altera vero famularum sequebatur dominam, defluentia in hanc vestimenta sustentans.* In vlnis & brachiis Annæ

Extrema
verba mor-
vientis.

Esther 15,
5.

S.
fer
tre
rio
vr
ni
fe
lab
de
ui
di
me
et
ci
ni
fi

I
q
ti
in
e

S. Bartholomæo nimia tenèritudine corpus suum
ferre non sustinens S. Tereſia, obiit, ſequebatur Ma-
trem mater Anna de IESU, ſacrum Ordinem glo-
riose in terris ſuſtentans. Glorioſa trias, Tereſia, &
utraque Anna quieſcens in pelago diuiniffimæ Tri-
nitatis. Non itur ad illud mare pacificum, niſi per
ſæuum pelagus, quod IULIA virgo tranſiuit. Sæuum
laborum & ſimul morborum pelagus trahare prius
debemus, vt ad illud tranquillum & ſerenum Di-
uinitatis mare perueniamus. CHRISTVS ipſe de ſe
dicit: *Veni in altitudinem maris, & tempeſtas demerſit* Plal. 68, 3.
me. Emerſit tamen cruce ſua, rate vectus & inue-
ctus in ſecuriſſimum portum, & ſimul in mare pa-
cificum, vbi nullus eſt morbi æſtus, nullus afflictio-
nis fluctus, nulla mortis tempeſtas, nullum ſubmer-
ſionis periculum.

Leuamen columbæ gementis in labore
& morbo.

NAuigamus omnes dum viuimus, & dum æ-
grotamus, in ſcopulos maris incidimus, &
quidem redacti in tantum vitæ diſcrimen nauigan-
tium more, clamemus, & MARIAE opem pariter
imploremus, dicamusque: *Ad te clamamus exules filij*
Eua. Adiungit ſe Bernardus morbo afflictus claman-
tibus,

tibus, & in has voces prorumpit: *Clamamus ad te, Deus, qui leuasti nos à facibus peccatorum, quæ nos consolari in tribulationibus vagientes, lactas paruulos esurientes. Clamamus. Quare non clamaremus, Domina? qui vulnera sustinere plagas sentimus, qui inimicis vndique circumdamur. Clamamus angustiati, miseris infinitis oppressi.* Resonat terra echo, & missos ad se clamores remittit & recitat: in mari echo non est, & susceptas in se vocem admittit, nec remittit. Cum in morbis & laboribus repellit mundus clamores, recurramus ad MARIAM, ubi repulsa non est, vocem edamus in mari, & cum Ecclesia dicamus: *Ad te clamamus.* Hæc vox laborantium & ægrotantium, hic clamor incidentium scopulos est, vt tantis exempti periculis, humanæ vitæ navigationem iam cœptam prosequantur, & tuto ac securo portu nauem suam collocent & constituent: nauem, inquam, suam de terra in cælestem *viaticum.* panem cælestem portantem, quem extreme laborantes & ægrotantesque acceperunt, nauigarunt, & cælestem portum tenuerunt.

Appareat speculum exultæ virginitatis & immitatis BENEDICTÆ.